

Política | Actualitzat el 15/06/2019 a les 22:35

Les aliances municipals evidencien la precarietat de la unitat independentista

Episodis com els de Figueres, Sant Cugat i Tàrraga tensen la relació entre JxCat i ERC al territori, però les dues formacions aposten per aïllar el Govern de la dinàmica local

Pancarta de Quim Forn a la plaça Sant Jaume de Barcelona | Adrià Costa

"La unitat estratègica és imprescindible. De portes enfora i de portes endins". La reflexió la feia aquesta setmana un alt càrrec de la Generalitat poc després que acabés el judici de l'1-O al Tribunal Suprem, que ha marcat les dues últimes campanyes electorals. L'independentisme va concórrer a les espanyoles, europees i municipals amb el clam per la llibertat dels presos com a únic element comú, sense haver pactat abans un full de ruta conjunt que no s'ha aconseguit bastir des de la tardor del 2017. El mapa de les aliances municipals, a banda de les dinàmiques locals -sempre particulars i no vinculades estrictament a l'esfera nacional-, s'ha fet evident la precarietat de la unitat independentista quan queden pocs mesos per a la sentència del Suprem (<https://www.naciodigital.cat/noticia/181929/vist/sentencia>).

És possible que no sigui l'exemple més representatiu, però sí el més cridaner de tota la jornada: Santa Coloma de Farners

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182171/torra/pressiona/impedir/pacte/entre/jxcat/psc/santa/coloma/farners>). Junts per Catalunya (JxCat) va arribar a un acord d'última hora amb el PSC i dos regidors independents per descavalcar ERC de l'alcaldia tot i haver guanyat les eleccions. Al

president de la Generalitat, Quim Torra, se li van encendre totes les alarmes divendres a la nit, i es va moure per pressionar JxCat -formació de la qual n'és un dels principals dirigents- per aturar la jugada. Durant el matí, Susagna Riera, la cap de cartell postconvergent a la capital de la Selva, assegurava que Torra no tenia autoritat per decidir sobre pactes locals i indicava que ella "representava Carles Puigdemont", amb qui assegurava haver parlat.

El quadre l'ha completat la germana de Torra -vinculat familiarment a Santa Coloma de Farners- i una cosina seva, que han tret el retrat del president del ple. Per què és significatiu l'episodi? Perquè hi ha implicats el cap de files de la Generalitat i el seu antecessor, ara a Brussel·les; perquè els dos socis de Govern no s'han entès per manar junts en una capital de comarca i JxCat ha intentat treure-li l'alcaldia a ERC; i perquè s'hi contraposen els pactes nacionals amb els municipals. La solució ha estat salomònica després d'hores de negociació: dos anys d'alcaldia per a cadascú

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182212/jxcaterc/es/repartiran/alcaldia/santa/coloma/farners/desper/pressio/torra>) . Hi ha hagut quatre ciutats rellevants -Sant Cugat del Vallès, Figueres, Tàrraga i Cervera- en les quals han estat constants les negociacions a última hora per descavalcar el guanyador.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=tNNhvJE6v5U>

Tot i que les directrius de JxCat i ERC a nivell català eren les de respectar la llista més votada i no prendre alcaldies als socis a través de pactes, finalment el pes de les dinàmiques locals s'ha acabat imposant en places simbòliques. El cas de Sant Cugat és el més flagrant: l'espai convergent i postconvergent hi manava des de feia 32 anys i havia guanyat les eleccions malgrat un retrocés sensible, i ERC s'ha aliat amb el PSC i la CUP per arribar al poder amb la republicana Mireia Ingla al capdavant

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182144/tripartit/liderat/erc/acaba/amb/tres/decades/jxcatsant/cugat>) . L'enrabiada era palpable divendres a la tarda i dissabte al matí a les files de JxCat: hi ha dos consellers -Damià Calvet i Jordi Puigneró- que són de la ciutat del Vallès, i el primer d'ells formava part de la comissió de pactes que va posar en marxa la formació postconvergent.

El malestar s'ha traslladat al matí durant la constitució del ple, amb escridassades mútues que recordaven tant el 155 -pel pacte amb el PSC- com el cas del 3%, el percentatge de comissió acreditat per la justícia que s'enduia CDC a través del Palau de la Música

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/146653/justicia/considera/provat/financament/irregular/cdc/condemna/osacar>) . A Figueres, capital de l'Alt Empordà, les files postconvergentes també treien foc pels queixals pel pacte a quatre que ha foragitat Jordi Masquef de l'alcaldia

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/181982/erc/dona/vistiplau/al/pacte/quatre/bandes/desbanca/jxcat/alcaldia/figueres>) . A Tàrraga (Urgell), un acord d'última hora ha deixat fora de la batllia Rosa Maria Perelló

(<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/33544/erc/cup/psc/desbanquen/rosa/maria/perello/alcaldia/tarrega>) , que també era presidenta de la Diputació de Lleida, però a Cervera (La Segarra) ha estat a l'inrevés: Ramon Augé ha arribat al poder gràcies al PSC i un grup d'independents descavalcant ERC. Manté així l'alcaldia per a l'espai postconvergent.

Nova hegemonia

El mapa municipal, en tot cas, deixa constància de l'establiment d'una nova hegemonia en la qual ERC es converteix en protagonista. Malgrat la decepció que els republicans han tingut a Barcelona -Ada Colau, tot i quedar segona, ha obtingut els vots de Jaume Collboni (PSC) i Manuel Valls (Ciutadans) per arribar a l'alcaldia

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182208/colau/aposta/conciliacio/despres/rebre/vots/valls>) en una presa de possessió marcada per la seva "incomoditat", podran governar a Tarragona i a Lleida gràcies al suport, entre d'altres, de JxCat. D'aquesta manera, Pau Ricomà -Tarragona- i Miquel Pueyo -Lleida- assumeixen dues alcaldies estratègiques que suposen viratges històrics en el món local. Els postconvergentes seguiran manant a Girona amb Marta Madrenas

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182149/madrenas/reelegida/alcaldessa/girona>) perquè ERC

no s'ha aliat amb cap altra força, tot i que aquesta opció ha estat damunt la taula en part gràcies a la insistència de la CUP en fer un govern alternatiu.

Tot i les desavinences a Sant Cugat, Tàrrrega i Cervera, JxCat i ERC han arribat a acords a Vilanova i la Geltrú, Sant Sadurní d'Anoia, Manlleu, La Seu d'Urgell i Reus

A Vilanova i la Geltrú (Garraf), Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès) i Manlleu (Osona) hi ha hagut acords entre les dues forces que conviuen al Palau de la Generalitat, de la mateixa manera que també n'hi ha hagut a Reus. La secció local d'ERC ha fet cas a les directrius de l'executiva nacional i no ha intentat cap operació per desbancar Carles Pellicer, que encetarà el seu tercer mandat com a alcalde. A La Seu d'Urgell (Alt Urgell) JxCat i ERC s'han partit l'alcaldia. En canvi, a Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) l'alcalde Pere Regull ha optat per reeditar l'acord amb els socialistes.

Ser el més votat no és garantia

Una de les tendències que hi ha en grans ciutats, en tot cas, és que a dues de les quatre capitals de demarcació -Barcelona i Tarragona- no és alcalde el candidat que va sortir més votat de les urnes. Maragall no ha trobat suports a la capital catalana perquè Colau ha preferit pactar amb Collboni i acceptar els vots de Valls, malgrat el que va dir en campanya; i a Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros s'ha vist desallotjat per un acord liderat per ERC. Marta Madrenas, a Girona, ha traslladat al ple el resultat de les municipals del 26-M. El mateix que Miquel Pueyo, d'ERC, a Lleida, que acaba amb quatre dècades d'hegemonia socialista.

Marta Madrenas, a Girona, i Miquel Pueyo, a Lleida, aconseguixen governar capitals de demarcació després de ser els més votats

La dinàmica d'apartar el més votat s'ha repetit en altres grans ciutats, com és el cas de Badalona -on governarà el PSC, tercera força, després que Dolors Sabater retirés la candidatura per evitar que Xavier García Albiol tornés al poder

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/182157/albiol/perd/alcaldia/badalona/ultim/minut/suport/guanyem/erc/al/psc>) - i de Vilanova i la Geltrú, on els socialistes es van imposar a les urnes però no tindran l'alcaldia. A l'àrea metropolitana, això sí, s'hi ha detectat -i consolidat- una revifada contundent del PSC, que ha revalidat majories absolutes a Santa Coloma de Gramenet i les ha obtingut en places com l'Hospitalet de Llobregat, on Núria Marín veu reforçat el seu pes dins del partit.

Tindrà influència la política d'aliances municipals en la política nacional? De moment n'hi ha una de constatable: el distanciament entre els comuns i l'independentisme després del desenllaç a Barcelona. I entre socis de Govern, després de pactes que han descavalcat llistes més votades de JxCat i d'ERC? Els dos partits volen aïllar la dinàmica local de la nacional per anar preparant la unitat estratègica, ara inexistent, camí de la sentència del Suprem. I, com assenyala un alt

responsable governamental aquesta setmana, el nou mapa municipal "allunya" la perspectiva d'eleccions catalanes. "Qui hi sortiria guanyant?", es preguntava. La resposta arriba, potser, d'aquí a uns mesos.